

здравляватъ съ почетно пия „свато“. Той ги посрѣща засмѣно и пріятелски. Ч. 66. Все естество сіе засмѣло, Въздухъ ся благоводно услажда. Гн. 50.

Засмѣѣ *м. св. возвр.* **Засмѣвамъ** *м. возвр. дл.* улыбаюсь, засмѣюсь, улыбнусь: Зарадва ся Гургювица, Плесна рѣцѣ засмѣла сая. Д. 40, 25—26. Иванчо жално заплака, А пакъ Пенка ся засмѣла. Д. 71, 29—30. Иде едно момиченце засмѣло са до ушички. Л. Д. 1875 р. 156. Петръ са засмѣлъ отъ тази остроумна измислица. Л. Д. 1876 р. 182.

Засмѣвка *с. ж.* усмѣшка, улыбка: Ти прошедше съ сладкати си засмѣвка (*sanftlächelnde*) Рш. 31.

Засмоли *м. св. засмолю.* **Засмолявамъ** *м. дл.* засмаливаю: Послѣ наливътъ вино въ боци, конхъ засмуляватъ и запечятватъ добрѣ—Тѣхъ боци зимѣ заравътъ въ слама въ зимници си. Пк. 75. Тамъ дрѣстятъ и засмоляватъ каикътъ. Тб. 32.

Засмучѣ *м. св. засосу.* **Засмучвамъ** *м. дл.* засасываю: Комарьтъ са сплелъ въ памчина-та и го засмучалъ памчѣ-тъ. Сб. 92.

Засобно нар. сподрядъ: Любница може и до сто пати понѣкогда да продължи засобно свое кукуване. Г. П. 161. Тогава буба-та движение изпълнява само напрѣкъ засобно, а напрѣдъ еще не може да ся движи. Пк. **Засобно и обратно** впередъ и назадъ: Ъкъ (точилка) натискать засобно и обратно на тѣсто-то, до дѣ ся изтъни. Пк. 37.

Заспи *м. св.* **Заспѣвамъ** *м. дл.* засну, засыпаю: Заспала ми ъ царца Царю на десно коляно. М. 62. Какъ рудо ягне заспивать (момче-то). М. 475. Пакъ са легнали Заспали Единъ другому на ръка. Д. 34, 131—132. Ако доклѣ сеуче дѣте-то е тихо, а послѣ не заспива и реве, причина-та е... Л. Д. 1870 р. 94. Ако (дѣтца-та) сж уморены, ты нѣма да ся забавятъ да си заспятъ кротко. Л. Д. 1872 р. 148. Съвсемъ заспалиятъ Пръвчо. Л. Д. 1870 р. 172. Заспала ъ малка мома Във градина подъ грандафил: Д. 68, 1—2. Съкый заспива (*chacun s'endort*) безъ да мысли за утрѣшнытъ трудове. Т. 206. **Заспѣвание** *с. с.* засыпаніе: Да ся минува постъпенно къмъ покой прѣди заспѣваніе-то. Л. Д. 1873 р. 94.

Засрами *м. св.* посрамлю, обезчещу. **Засрамямъ** *Засрамявамъ* *м. дл.* посрамляю, обезчещиваю: Бае Богдане, войводи! Азе шѣ бае, да пда,—Давно ма вълци изеджтъ, Дружина, да не засрамямъ. Ч. 284. Тя е искала да ма засрами предъ хората. 399. Ако я е погледналъ, зеръ е то направилъ да го засрами (*um ihn zu beschämen*) Э. Г. 32. Мнозина немарливи родителіе и учителіе затварятъ (дѣтца-та